

کنوانسیون (پیمان) حقوق اطفال

01

ماده ۱ - تعریف طفل:
طفل کسی است که سنش کمتر از ۱۸ باشد، مگر اینکه بر اساس قانون قابل تطبیق، سن قانونی کمتر تعیین شده باشد.

02

ماده ۲ - منع تبعیض:
حقوق این کنوانسیون بدون استثنا، متعلق به همه اطفال است و دولت ها باید اطفال را در برابر هرگونه تبعیض، حمایت کنند.

03

ماده ۳ - منافع اطفال:
در هر اقدامی باید منافع عالیه طفل در نظر گرفته شود و در صورتیکه والدین یا سرپرستان طفل در این زمینه کوتاهی کنند، دولت ها باید حمایت و مراقبت لازم را از اطفال به عمل آورند.

04

ماده ۴ - اجرای حقوق طفل:
دولت ها باید در راه اجرای کنوانسیون حقوق طفل بیشترین تلاش خود را به کار بندند.

05

ماده ۵ - سرپرستی والدین:
دولت ها باید حقوق و مسؤلیت های والدین یا کسی را که سرپرستی طفل به عهده او میباشد در ارتباط با پرورش کودک، محترم بشمارند.

06

ماده ۶ - بقاء و پیشرفت:
هر طفل دارای حق طبیعی زندگی است و دولت ها باید تضمین کنند بقاء و رشد اطفال را.

07

ماده ۷ - نام و ملیت:
هر طفل حق دارد نام و ملیت مشخص داشته باشد.

08

ماده ۸ - هویت طفل:
دولت ها باید از هویت طفل که شامل نام، ملیت، و پیوندهای خانوادگی او میباشد، حمایت کنند.

09

ماده ۹ - جدایی والدین:
اطفال حق دارند که با والدین خود زندگی کنند و نسبتاً او را با اجبار از پدر و مادرش جدا نگردند، مگر اینکه این امر، به سود او باشد.

10

ماده ۱۰ - پیوستن به خانواده:
اطفال و والدین آنها حق دارند به منظور پیوستن به یکدیگر کشور را ترک کنند و یا دوباره به کشور خود باز گردند.

11

ماده ۱۱ - منع انتقال غیر قانونی:
دولت ها باید از انتقال غیر قانونی اطفال به کشورهای دیگر، ممانعت کنند.

12

ماده ۱۲ - آزادی عقیده طفل:
اطفال حق دارند در مواردی که به زندگی اش مربوط میشود، عقیده خود را آزادانه بیان کنند.

13

ماده ۱۳ - آزادی بیان طفل:
اطفال حق دارند عقاید خود را بیان کنند و بدون توجه به مرزها، کسب اطلاعات نمایند.

14

ماده ۱۴ - آزادی اندیشه و مذهب:
دولت ها باید آزادی اندیشه و مذهب طفل و حق هدایت طفل توسط والدینش را محترم بشمارند.

15

ماده ۱۵ - آزادی اجتماعی:
اطفال حق دارند که با یکدیگر ارتباط داشته باشند و تشکیل اجتماعات دهند.

16

ماده ۱۶ - حفظ حریم طفل:
امور خصوصی، خانوادگی و مکاتبات اطفال باید در برابر هر نوع دخالت، بی حرمتی و افترا، محافظت شود.

17

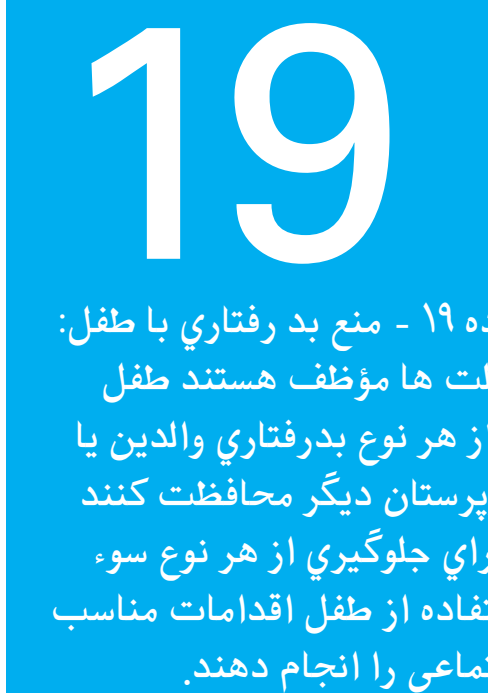
ماده ۱۷ - دسترسی به اطلاعات:
دولت ها باید امکان دسترسی اطفال به اطلاعات مناسب را تضمین کنند و در محافظت آنان در برابر اطلاعات زیان آور، بکوشند.

18

ماده ۱۸ - مسؤلیت والدین:
پدر و مادر در رشد و پرورش اطفال مسؤلیت مشترک دارند و دولت ها باید در این امر به آنان کمک کنند.

19

ماده ۱۹ - منع بد رفتاری با طفل:
دولت ها موظف هستند طفل را از هر نوع بد رفتاری والدین یا سرپرستان دیگر محافظت کنند و برای جلوگیری از هر نوع سوء استفاده از طفل اقدامات مناسب اجتماعی را انجام دهند.

20

ماده ۲۰ - اطفال بی سرپرست:
دولت ها باید به اطفال محروم از خانواده کمک کنند و تدابیر احتیاطی مناسبی برای آنان در نظر گیرند.

21

ماده ۲۱ - فرزند خوانده گنی:
در کشورهایی که نظام فرزند خوانده گنی وجود دارد، این امر باید با توجه به منافع عالیه طفل و با کمک مقامات ذیصلاح، انجام گیرد.

22

ماده ۲۲ - طفل پناهنده:
دولت ها باید با همکاری سازمان های ذیصلاح، اطفال پناهنده یا پناه جو را مورد حمایت قرار دهند.

23

ماده ۲۳ - اطفال معلول:
اطفال معلول و معیوب برای برخورداری از یک زندگی مناسب به آموزش، پرورش و مراقبت نیاز دارند.

24

ماده ۲۴ - خدمات صحنی:
اطفال حق دارند از بالاترین سطح بهداشت و خدمات طبی برخوردار شوند. دولت ها باید برگسترش مراقبت ها و آموزش همگانی صحنی، توجه خاص مبذول دارند.

25

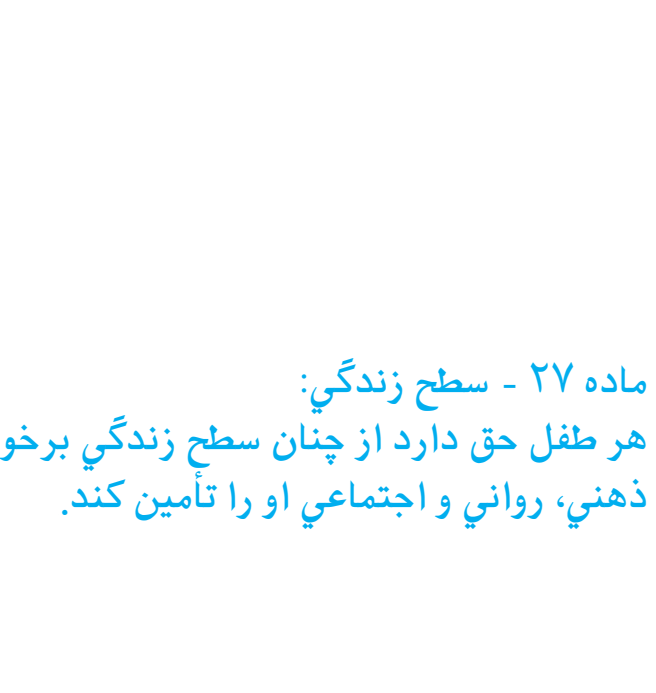
ماده ۲۵ - بررسی موقعیت طفل:
وضع طفلی که از طرف دولت به افراط یا خاتواده هاسپرده میشود، باید مورد ارزیابی قرار بگیرد.

26

ماده ۲۶ - تأمین اجتماعی:
هر طفل حق دارد از تأمین اجتماعی از جمله بیمه اجتماعی برخوردار شود.

27

ماده ۲۷ - سطح زندگی:
هر طفل حق دارد از چنان سطح زندگی برخوردار شود که رشد جسمی، ذهنی، روانی و اجتماعی او را تأمین کند.

28

ماده ۲۸ - تعلیم و تربیه:
برخورداری از تعلیم و تربیه حق هر طفل است و دولت ها باید امکان آموزش ابتدایی رایگان و اجباری را برای همگان فراهم آورند.

29

ماده ۲۹ - هدف تعلیم و تربیه:
هدف تعلیم و تربیه باید رشد شخصیت و توانایی های طفل به کامل ترین صورت باشد و طفل را برای زندگی فعال در یک جامعه آزاد و دموکراتیک آماده سازد.

30

ماده ۳۰ - اطفال اقلیت های قومی:
اطفال اقلیت های قومی و مذهبی حق برخورداری از فرهنگ خود و انجام مراسم مذهبی و تکلم به زبان خویش را دارا هستند.

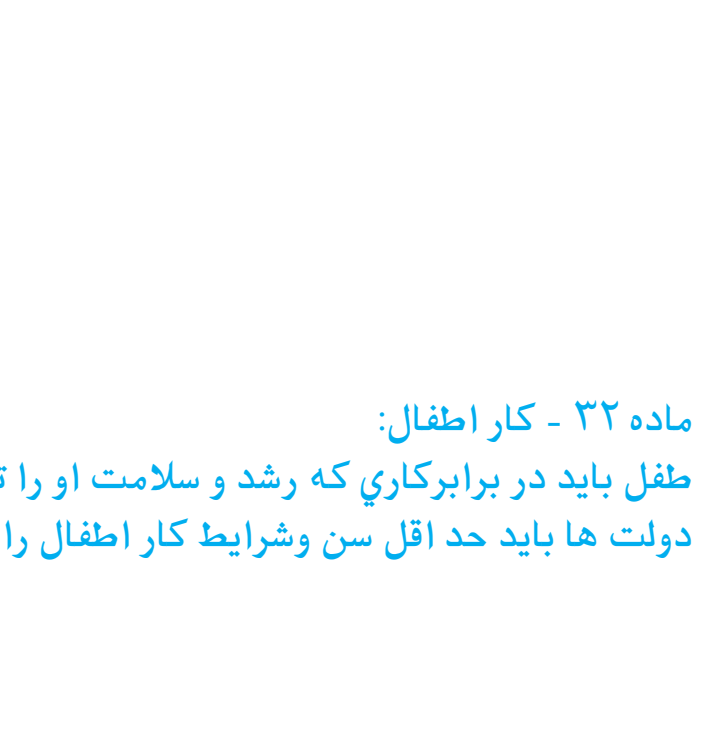
31

ماده ۳۱ - بازی و فعالیت های فرهنگی:
اطفال حق بازی، تفریح و مشارکت در فعالیت های فرهنگی و هنری را دارند.

32

ماده ۳۲ - کار اطفال:
طفل باید در برابرکاری که رشد و سلامت او را تهدید میکند، حمایت شود. دولت ها باید حد اقل سن و شرایط کار اطفال را مشخص کنند.

33

ماده ۳۳ - مواد مخدر:
اطفال باید در مقابل استفاده از مواد مخدر و شرکت در تولید و توزیع آن محافظت شوند.

34

ماده ۳۴ - سوء استفاده جنسی:
دولت ها باید اطفال را در برابر هر نوع سوء استفاده جنسی مورد حمایت قرار دهند.

35

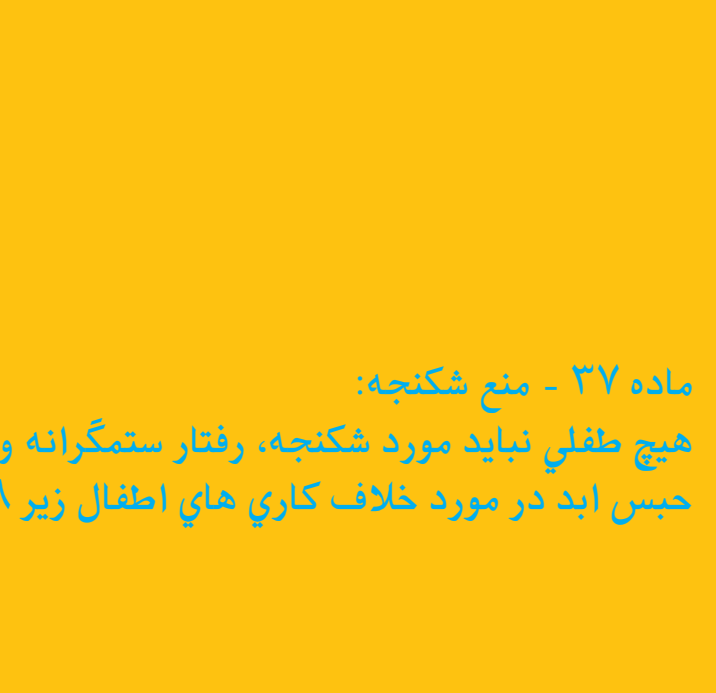
ماده ۳۵ - خرید و فروش:
دولت ها باید اقدامات لازم را برای جلوگیری از خرید و فروش و ربوده شدن اطفال بعمل آورند.

36

ماده ۳۶ - اشکال دیگر استثمار:
طفل باید در مقابل هرگونه استثمار که سلامت و رشد او را به مخاطره اندازد، مورد حمایت و محافظت قرار گیرد.

37

ماده ۳۷ - منع شکنجه:
هیچ طفلی نباید مورد شکنجه، رفتار سنگین و بازداشت غیر قانونی قرار گیرد. مجازات اعدام و حبس ابد در مورد خلاف کاری های اطفال زیر ۱۸ ساله ممنوع است.

38

ماده ۳۸ - درگیری های مسلحانه:
هیچ طفل تا ۱۵ سال نباید در درگیری های مسلحانه شرکت کند. دولت ها باید در زمان درگیری های مسلحانه از اطفال مراقبت و حمایت به عمل آورند.

39

ماده ۳۹ - توان بخشی اطفال:
دولت ها موظف هستند از اطفال آسیب دیده از جنگ، بد رفتاری و استثمار، مراقبت و حمایت کنند.

40

ماده ۴۰ - محاکمه و دادگاه های خاص اطفال:
اطفال مجرم برای دفاع از خود حق دارند از رفتار مناسب، مساعدت و مشورت قانونی برخوردار شوند و تا حد امکان از توسل به اقدامات شدید در مورد آنان پرهیز شود.

41

ماده ۴۱ - رجحان قوانین مؤثر:
هیچ یک از مواد این کنوانسیون حاضر، قوانین داخلی یا بین المللی لازم الاجرا در کشور های عضو را که، در جهت تحقق حقوق طفل مؤثرتر باشند، تحت تأثیر قرار نمیدهند.

42

ماده ۴۲:
دول طرف کنوانسیون متعهد میشوند که با تأمین و همینطور اطفال را از اصول و شرایط این کنوانسیون توسط وسایل مؤثر و مناسب وسیعاً آگاه نمایند.

43

ماده ۴۳:
دول طرف کنوانسیون متعهد میشوند که با تأمین و همینطور اطفال را از اصول و شرایط این کنوانسیون توسط وسایل مؤثر و مناسب وسیعاً آگاه نمایند.

44

ماده ۴۴:
دول طرف کنوانسیون متعهد میشوند که با تأمین و همینطور اطفال را از اصول و شرایط این کنوانسیون توسط وسایل مؤثر و مناسب وسیعاً آگاه نمایند.

